

TÔI CHỜ CHÚA ĐẾN

Mấy lời nói đầu.—Trong những ngày sâu-thăm, tối-tăm này, Hội-Thánh cần được dắt dẫn bởi sự trông-chờ vinh-hiển là ngày Đức Chúa Jê-sus-Christ tái-làm. Tiếc thay, có tin-đồ quá chần-chừ những sự tạm-thời mà quên hẳn sự vinh-hiển cao-trọng đời đời, vô-lượng vô-biên» (H Cô 4: 17)। Vậy, bắt đầu từ sơ báo này, chúng tôi mở mục «Tôi chờ Chúa đến,» mong rằng nhen lại, ngọn lửa hi-vọng tối-lành trong lòng anh em độc-giả.

CHÍNH ÔNG LÀ DẤU-HIỆU 1

MỘT tin-đồ đến xin Mục-sư cho mình biết dấu-hiệu, chắc-chắn, rõ-rệt hơn hết về ngày Chúa Jê-sus-Christ tái-làm. Mục-sư đáp rằng:

—Chính ông là dấu-hiệu chắc-chắn, rõ-rệt hơn hết về ngày Chúa tái-làm rất gần.

—Thưa Mục-sư, tôi không hiểu ông muốn nói gì.

—Đó tôi đọc Ma-thi-ơ 24: 12 cho ông nghe.—«Lại vì có tội-ác sẽ thêm nhiều, thì lòng yêu-mến của phần nhiều người sẽ nguội lặn.» Ông thử nghĩ xem, năm xưa ông yêu-mến Chúa, yêu-mến Hội-Thánh, yêu-mến tội-nhơn là dường nào. Bao phen ông khóc-lóc hứa-nguyện dâng mình cho Chúa. Nhưng bây giờ lòng yêu-mến của ông đã nguội, đến nỗi chỉ làm công-việc Chúa cách gắng-gượng và chiếu-lệ loài. Vậy, há chẳng phải ông làm chứng rằng Chúa gần tái-làm sao?

Hỡi anh em, anh em có là dấu-hiệu buồn-thảm và hổ-thẹn như vậy về ngày Chúa tái-làm không?

TIẾNG KÊU LÚC ĐÊM KHUYA

MA-THI-Ơ. 25: 6 chép rằng: «Đến khuya có tiếng kêu rằng: Kìa, Chúa gần đến, hãy đi ra rước Người!»

Đêm khuya là lúc bóng tối giăng khắp mọi nơi, mọi loài ngủ mê-mệt. Theo nghĩa thiêng-liêng, khi sự trông-dợi Chúa tái-làm kém thiếu hơn hết, khi tội-ác lan-tràn khắp chốn, khi tin-đồ giáng-đỡ, tình-thờ lẫn nhau mù lòa, công, khi Hội-Thánh giờ lay yếu-đuối, vô-quyền hùng cứu-vớt người đời, thì khi ấy Đức Chúa Jê-sus tái-làm. Các tiếng trời sẽ mở ra, sự vinh-quang của Đấng Christ sẽ tỏ rõ, và Đức Chúa Trời sẽ đáp lại lời các thánh-đồ trải qua các đời cầu-nguyện rằng: «A-môn, lay Đức Chúa Jê-sus, xin hãy đến!» (Khải 22: 20).

Chắc anh em biết lúc này Chúa sắp tái-làm. Anh em có sẵn-sàng «đi ra rước Ngài» không?

TA ĐẾN MAU KÍP

ĐÓ là lời Chúa phán ở Khải-huyền 3: 11. Cách đây gần 1.900 năm, mà Chúa còn phán như vậy, huống chi ngày nay, chắc Ngài phải phán rằng: «Ta đến mau-kíp lắm lắm!»

Tiếc thay, có tin-đồ cư-xử, suy-ngĩ, nói-năng dường như Đức Chúa Jê-sus còn lâu lắm mới trở lại, hoặc không bao giờ trở lại! Sao lại mê-muội và tự gạt như thế?

Nhưng cũng vui thay, có tin-đồ vẫn chịu khổ, gắng tranh-dấu, cố hi-sinh, hết sức hầu việc Chúa, vì biết rằng «Chúa đã gần rồi» (Phil. 4: 5)। Nguyện mỗi anh em sẽ đứng chung hàng với những anh-hùng đức-tin trong ngày Chúa đến!

HAI TÒA ÁN

CÓ «một tòa lớn và trắng» để xét-xử những người phạm tội và chối-bỏ Cứu-Chúa Jê-sus-Christ (Khải 20: 11). Cũng có «tòa án Đấng Christ» để xét-xử hết thảy những người đã thờ Đức

TÔI CHỜ CHÚA ĐẸN (Tiếp theo trang 166)

Chúa Jêsus - Christ mà được cứu - rỗi (II Cô 5: 10).

Tòa án thứ nhất chỉ tuyên sự bình-phạt đời đời. Tòa án thứ hai tuyên-bổ ^{đó} 5 năm được Chúa thưởng, tin-đồ nào ^{đó} bị Chúa quở-trách (Ma 25: 21, 23, 26, 30).

Tòa lớn và trắng ở sau lưng anh em, nhưng tòa án Đấng Christ ở trước mặt anh em. Mỗi ngày, giờ qua đi đưa anh em đến gần tòa án Đấng Christ, và chẳng ai được miễn, vì sứ-đồ Phao-lô nói rằng: «Chúng ta thấy đều phải

ứng-hầu.» Tư-tưởng đó đáng tỉnh-thức anh em biết bao!

Nếu anh em không yêu-mến Chúa mà lại yêu-mến thế-gian, không hầu việc Chúa mà lại hầu việc Ma-môn và Bỏ-ngã, thì anh em thật tự chứng rằng mình không xứng-dáng với lòng yêu-thương trời biển của Chúa, không xứng-dáng đợi mào triều-thiên vinh-hiến. Đợi chi Chúa mở miệng quở-trách, chỉ con mắt buồn-rầu của Ngài nhìn anh em cũng đủ khiến anh em «khóc-lóc và nghiến răng» rồi (Lu-ca 22: 61-62).